

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010771
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010771.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2024 prejednal odvolania obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov, a jeho matky D. B., bytom B. XX, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/34/2024 zo dňa 22.05.2024 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov

odsudzuje

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. účinného od 15.03.2024 (ďalej len „Tr. zák.“) s prihliadnutím na § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/34/2024 zo dňa 22.05.2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože

dňa 08.02.2024, v čase približne o 16.00 hod., v rodinnom dome na adrese B. XX, E. C., po predchádzajúcom slovnom konflikte, pod vplyvom alkoholu, vulgárne urážal svoju matku D. B. a počas toho povedal, že ju zapáli a potom seba zastrelí, čo vzbudilo u poškodenej strach o život.

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., s prihliadnutím na § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 16 (slovom: šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Tento rozsudok ale nenadobudol právoplatnosť, pretože:

· obžalovaný voči nemu podal v zákonnej lehote odvolanie voči všetkým jeho výrokom, zahlásiac ho do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení.

· D. B. – matka obžalovaného, ako osoba oprávnená v zmysle § 308 ods. 2 Tr. por. (zároveň poškodená v tejto trestnej veci), voči nemu podala v zákonnej lehote písomne odvolanie voči všetkým jeho výrokom a v prospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol aj to, počas celého konania popieral svoju vinu. Pripustil len hádku so svojou matkou a to, že bol pod vplyvom alkoholu. Jeho matka na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, a preto súd prvého stupňa prečítal jej výpoveď z prípravného konania. Celú túto prečítanú výpoveď ale spochybňuje a považuje ju za nevierohodnú a účelovú, a pre viaceré rozpory. Poukázal ďalej na odvolanie svojej matky a jeho dôvody, z ktorých je zrejmé, že jeho matka svoju výpoveď z prípravného konania neguje a potvrdzuje jeho výpoveď. Požiadala preto o vypočutie jeho matky pred odvolacím súdom. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený a aby bol podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodený.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka. Uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a dôvodný vo všetkých jeho výrokoch. Poukázala ďalej na to, že obžalovaný v priebehu konania zjavne cieľavedome menil svoje výpovede, zrejme v súčinnosti s poškodenou, ktorá bola motivovaná snahou pomôcť mu. Ďalej poukázala aj na to dôkazy svedčiace o konfliktnéj a agresívnej povahe obžalovaného, podporujúce záver súdu prvého stupňa o jeho vine. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

D. B. v písomných dôvodoch odvolania uviedla aj to, že na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a vo veci nevypovedala, pričom bola v domnienke, že výpoveď z prípravného konania bude mať nulitný účinok, že je nepoužiteľná v konaní pred súdom, a to hlavne z dôvodu, že táto je podľa obžaloby nepravdivá a nekorešponduje so skutočnosťami tak, ako sa skutok stal. Uviedla, že okolnosti a skutočnosti, za ktorých sa predmetná udalosť dňa 08.02.2024 odohrala, neprebehla tak ako je to uvedené v obžalobe, ktorá sa opiera o jej výsluch pred policajným orgánom. Na margo tejto výpovede uviedla, že síce vypovedala, ale nie v takom zmysle, že jej bolo vyhrázané smrťou a ani nič, čo by smerovalo proti jej zdraviu. Policajt jej výpoveď formuloval sám do ním požadovanej podoby a tiež uviedol niečo v tom zmysle, že to musí tak formulovať, aby to bolo „priechné“ a že to musí byť niečo v takom zmysle, že to napĺňa znaky trestného činu. Taktiež jej bolo povedané, že musí vypovedať, že má dôvodnú obavu o svoj život. V takomto zmysle ale v žiadnom prípade rozhodne a jednoznačne nevypovedala. A nebolo jej ani povedané, že takéto skutočnosti sú zakomponované do jej výpovede. Čo sa týka toho, že zápisnicu podpísala, tak uviedla, že policajt jej povedal, že zápisnica bola nahlas diktovaná, že ju nemusí čítať a aby ju

len podpísala. Dodala, že je pravdou, že dňa 08.02.2024 došlo medzi ňou a obžalovaným ku konfliktu, ktorý vyústil do vzájomných urážok a osočovania, ale v žiadnom prípade sa nejednalo o vyhrávanie sa smrťou ani žiadnou inou ujmu. Konštatovala, že takéto konflikty boli u nich časté, ale nikdy nezašli tak ďaleko, že by došlo k vyhrávaniu na živote alebo ktoré by smerovalo proti zdraviu a majetku. Prehlásila, že si je prípadne vedomá trestnoprávných následkov svojho odvolania, že sa to môže obrátiť v jej neprospech, ale pravda je taká, ako uviedla vyššie a takisto skutočnosti uviedla aj pred policajným orgánom. Políciu privolala z dôvodu, aby sa situácia ukludnila a mala za to, že tým sa celá vec skončí. Navrhla preto, aby odvolací súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu D. B. sa písomne vyjadrili obžalovaní i prokurátorka.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí s jej odvolaním, nevyhráza sa jej a ani jej nespôsobil žiadnu ujmu.

Prokurátorka zopakovala, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a dôvodný vo všetkých jeho výrokoch. Poukázala konkrétne na to, že poškodená odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať, a preto bola jej výpoveď na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 4 Tr. por. zákonným spôsobom prečítaná. Jej tvrdenia o tom, že túto jej výpoveď formuloval policajt do ním požadovanej podoby tak, aby sa zo skutku stal trestný čin a ona v žiadnom prípade takto nevypovedala, považuje za účelové. V

prípravnom konaní totiž vypovedala do zápisnice o výsluchu svedka dňa 08.02.2024 pred povereným príslušníkom por. F. C. G.. Po vznesení obvinenia vypovedala do zápisnice o výsluchu svedka dňa 09.02.2024 už pred povereným príslušníkom por. H. I. J.. Teda poškodená vypovedala pred dvomi rôznymi policajtmi, pričom jej výpoveď bola v oboch prípadoch konzistentná. Zároveň žiadnym spôsobom nevzniesla námietku ku skutočnosti, že by mala byť jej výpoveď upravovaná podľa ich želania. Nakoľko poškodená je matkou obžalovaného, je zjavné, že u nej došlo k zmene výpovede v snahe pomôcť synovi. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie matky obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil konanie dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť (§ 326 ods. 5 Tr. por.) tak, že v zmysle § 263 ods. 4, ods. 5 a § 270 ods. 2 Tr. por. prehrál obrazovo-zvukový záznam z výsluchu poškodenej D. B. z prípravného konania zo dňa 09.02.2024 (CD nosič sa nachádza na č.l. 37 spisového materiálu), čím v podstate zopakoval dôkaz už vykonaný súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní (prečítanie tejto výpovede v zmysle § 263 ods. 4 Tr. por.).

Obžalovaný sa k tomuto obrazovo-zvukovému záznamu následne vyjadril tak, že sa cíti byť vinným, ale na skutok si nepamätá a o tom, čo sa stalo, sa dozvedel od poškodenej.

Aj na podklade takto doplneného (zopakovaného) dokazovania následne odvolací súd na verejnom zasadnutí rozhodol o návrhoch obžalovaného a jeho matky na vypočutie matky obžalovaného (poškodenej) pred odvolacím súdom tak, že ich podľa § 272 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. odmietol, pretože výsluch poškodenej bol na hlavnom pojednávaní vykonaný riadnym spôsobom – prečítaním jej výpovede z prípravného konania pri splnení všetkých zákonných podmienok a bol taktiež zopakovaný pred odvolacím súdom prehratím obrazovo-zvukového záznamu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridrižoval konečných návrhov uvedených v písomných vyjadreniach podriadenej prokuratorky k obovom odvolaniam,
- matka obžalovaného D. B. uviedla, že chce, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený,
- obhajca obžalovaného uviedol, že po dnešnej porade s obžalovaným modifikuje svoj konečný návrh uvedený v písomných dôvodoch odvolania v tom smere, že navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku len výrok o treste a aby obžalovanému sám uložil miernejší trest, a to vzhľadom na jeho dnešné priznanie a úprimnú snahu riešiť svoje problémy s alkoholom,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedol jeho obhajca; dodal, že počas výkonu väzby si uvedomil, že má problém s alkoholom a už takto ďalej žiť nechce.

***

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že:

- odvolanie obžalovaného, modifikované na verejnom zasadnutí tak, že obžalovaný už netrval na svojom odvolaní aj vo vzťahu k výroku o vine uvedenému v napadnutom rozsudku (v podstate zobral svoje odvolanie vo vzťahu k tomuto výroku späť), je síce dôvodné, avšak z iných ako ním uvádzaných dôvodov – len pre zmenu Trestného zákona, ktorá je pre neho aktuálne už priaznivejšia, a
- odvolanie matky obžalovaného D. B. je len čiastočne dôvodné, a aj to len vo vzťahu k výroku o treste vzhľadom na zmenu Trestného zákona, ktorá je pre obžalovaného aktuálne už priaznivejšia.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok je vo výroku o vine správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovaného aj bez tých najmenších pochybností.

Podľa názoru odvolacieho súdu vykonal súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy (teda pre svoje rozhodnutie dostatočné dokazovanie), ktoré následne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral (§ 2 ods. 12 Tr. por.). Svoje rozhodnutie logicky i presvedčivo odôvodnil, najmä na stranách 5 a 6 napadnutého rozsudku. Odvolací súd preto považuje závery súdu prvého stupňa za správne a v plnom rozsahu preto na ne poukazuje.

Ani odvolací súd nemá akékoľvek pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam matky obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Nosným usvedčujúcim dôkazom viny obžalovaného v tomto trestnom konaní bola výpoveď matky obžalovaného D. B. z prípravného konania (zo dňa 09.02.2024), ktorá bola na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítaná po tom, čo táto využila na hlavnom pojednávaní svoje právo odoprieť výpoveď (§ 263 ods. 4 Tr. por.). Túto zápisnicu matka obžalovaného v prípravnom konaní podpísala s tým, že obsah zápisnice súhlasí s jej výpoveďou a nežiada o jej opravu ani doplnenie. Zároveň je potrebné dodať, že bola v rámci tejto zápisnice aj poučená v zmysle § 263 ods. 4 Tr. por., že táto jej výpoveď sa môže na hlavnom pojednávaní aj prečítať, ak na hlavnom pojednávaní odoprie vypovedať.

Táto výpoveď matky obžalovaného D. B. bola pritom zaznamenaná aj na obrazovo-zvukový záznam, ktorý bol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prehratý, ako vyplýva už z vyššie uvedeného. Vyplývalo z neho, že okolnosti, ako aj priebeh tejto výpovede neboli vôbec také, ako ich v odvolaní popisovala matka obžalovaného. Z tohto záznamu naopak nepochybne vyplývalo, že jej výpoveď bola spontánna, policajti do nej nijako nezasahovali, neformulovali ju do „inej podoby“ a ani ju nenavádzali, ako má vypovedať. Matka obžalovaného podľa tohto obrazovo-zvukového záznamu vypovedala pred policajtom dňa 09.02.2024 tak, ako je to (pre objasnenie veci v relevantnom rozsahu) uvádzané v písomnej podobe, teda v zápisnici o tomto výsluchu.

Táto usvedčujúca výpoveď matky obžalovaného napokon podľa názoru odvolacieho súdu korešpondovala aj s ostatnými vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, s ktorými vytvorila ucelenú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom odvolací súd nemohol prisvedčiť žiadnym odvolacím námietkam matky obžalovaného (boli vyvrátené doplnením dokazovania so záverom, že tieto odvolacie námietky sú celkom zjavne nepravdivé).

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na odvolaciu argumentáciu matky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd totiž poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a súdu druhého stupňa tvoria jednotu.

*** K výroku o treste ***

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd v prípade tohto napadnutého výroku zistil, že pre obžalovaného je aktuálne priaznivejší Trestný zákon v znení účinnom od 15.03.2024 (jeho účinnosť bola pozastavená rozhodnutím ústavného súdu až do 06.08.2024), a to pokiaľ ide o zásady ukladania trestov čo do prihliadania na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a v tej súvislosti na úpravu sadzby trestu odňatia slobody (§ 38 Tr. zák. pred novelou a po novele v zmysle Zák. č. 40/2024 Z.z.).

Vo výroku o treste totiž súd prvého stupňa použil aj ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu), ktoré bolo po novele Trestného zákona už zrušené, pričom trest odňatia slobody práve preto uložil obžalovanému na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 16 mesiacov.

K tomu odvolací súd ešte dodáva, že stíhaný skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom (ide o odsúdenie Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 2T/55/2022 pre totožný prečin spáchaný na tej istej poškodenej!), teda ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody mu nezabránila v špeciálnej recidíve. Napokon mu bol v rámci tohto odsúdenia uložený aj zákaz požívania návykových látok, ktorý celkom zjavne obžalovaný tiež porušil (v čase spáchania skutku bol preukázateľne pod vplyvom alkoholu).

Z tohto pohľadu potom považoval odvolací súd nápravu obžalovaného za sťaženu, a to vzhľadom k jeho doterajšej trestnej, ale aj priestupkovej minulosti, svedčiacej najmä o jeho neucte k pravidlám občianskeho spolunažívania. Preto u neho aj podľa názoru neprichádzalo do úvahy uloženie iného druhu trestu ako nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd sa stotožnil s priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. obžalovanému zo strany súdu prvého stupňa, nakoľko už bol za trestný čin odsúdený a na takéto odsúdenie je možné stále prihliadať.

I keď obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu už vyjadril tak, že sa cíti byť vinným zo spáchania stíhaného skutku a následne v podstate zobral svoje odvolanie vo vzťahu k výroku o vine uvedenému v napadnutom rozsudku späť, odvolací súd však nezistil splnenie zákonných podmienok na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko na jej uplatnenie samotné priznanie páchatelia nepostačuje, ale je potrebné, aby páchatel zároveň trestný čin oľutoval. Pritom tento prejav ľútosti musí byť úprimný a takúto úprimnosť je potrebné hodnotiť na základe správania sa páchatelia v období od spáchania skutku až po rozhodovanie o ňom a tiež na základe ďalších jeho procesných prejavov. Z tohto pohľadu potom nebolo možné priznanie obžalovaného hodnotiť ako úprimné.

Odvolací súd potom dospel k záveru, že s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.), resp. na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. bez zistenia akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti, už bez akejkoľvek zákonom stanovenej úpravy sadzby trestu odňatia slobody, pri trestnej sadzby trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky, bolo možné obžalovanému zmierniť výmeru trestu odňatia slobody, ktorú určil v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa.

Odvolací súd potom dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovaného naplnený uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý považoval za primeraný i spravodlivý.

Na výkon takto uloženého trestu odvolací súd (rovnako ako súd prvého stupňa) zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

***

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a následne sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že uložil obžalovanému A. B. miernejší trest. Pritom výrok o vine uvedený v napadnutom rozsudku zostal týmto zrušením nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.